

KWA: kunst, ambacht of dagbesteding?

Is het al 40 jaar, of plus 40 jaar dat ik lid ben van de KWA? Ik weet het niet precies. Ik weet wel dat er veel is gebeurd, veel is veranderd en dat ik het nog steeds een leuke vereniging vind.

Veertig jaar geleden waren we met groep van circa 20 mensen, die op maandagavond de tekenborden op schoot nam. We zaten in een kring, soms in twee kringen, dicht op elkaar, bijna boven op het model. Het was doodstil. Behalve geluiden van potlood en gum was er stilte. Docent Ab Dekker liep in stofjas de tekenborden af. Je wist al bijna welke woorden gingen komen. "Verhouding, verhouding en nog eens verhouding". Met zijn liniaal leerde hij je kijken. En nog eens kijken. Inderdaad, perspectief is wat je ziet. Niet wat je denkt.

Freddy en ik waren ergens midden dertig, maar we voelden ons niet echt jong onder de iet wat oudere leden. Daar was één markante uitzondering. Margreet, toen nog in opleiding. Jong en veelbelovend.

Parallel kwam de 3D-kunst op. Met pottenbakken, keramiek, steen, hout of-staal. Aart Verschuur kan daar meer over zeggen. Ook grafiek kwam van de grond.

Er kwam een wending in het model- en portrettekenen. Niek Nagengast nam ons op zaterdag ochtenden mee naar Burgers Dierenpark. Anton van Hoof verwachtte ons bij de ingang en bracht ons naar de reptielen of de siervogels. Niek doceerde weer kijken, kijken en durven. Durven pen en penseel te gebruiken. Dit leidde tot een wat vrijere manier van werken, versterkt doordat we ons soms op romantische bos -of boerderijtaferelen stortten.

Margreet nam het stokje van Ab over. Er kwam toen duidelijk een lossere en vrijere manier van werken tot stand. Vooral het spelen met korte standen en het direct in de verf zetten van wat je zag, dus niet voorschetsen. Dat was voor mij een doorbraak.

Ik heb ervaren dat het regelmatig beoefenen van de amateurkunst is een verrijking en prima aanvulling is op een drukke veeleisende baan. Het scherpt je creativiteit en leert je beter "out of the box" te denken en te handelen.

In 2008 veranderde mijn betrokkenheid bij de KWA. Door acute reuma moest ik vervroegd met pensioen. Dagbesteding op de KWA werd een belangrijk ding. Dat ging op verschillende manieren. Of beter gezegd, door het kruisen van diverse technieken. Jos en Annemarie gaven de fantasie de vrije loop. Ik genoot en geniet weer van de vrijheid van het tekenonderwijs, zoals op de middelbare school. Elsbeth en Merlijne brachten en brengen me grafiek bij. Soms tijd voor portret bij Margreet of Marijke. Dat moet je wel bijhouden, want je verleert het! Bij gelegenheden gaan we de 3D in en Conny, Anjelië of Marga weten reliëf te geven aan de voorstelling.

Tot slot, wat zijn dan de doorbraken geweest in dit vrije tekenen?

Het schilderen van landschappen onder verschillende weersomstandigheden, seizoenen, en perspectief. Het observeren, tekenen, schilderen en etsen van rare beestjes. Soms een apart thema, zoals "Art meets Science". Onverwachte plaatjes van wiskundige modellen voor water, ecologie en geologie. Het is de kruising van disciplines en de kruising van technieken, die tot nieuwe gezichtspunten kan leiden.

En dat is leuk en nodig voor een goede dagbesteding op de KWA.

vroeg werk

recent werk.